

Роботодавець зобов'язаний подавати повідомлення про прийняття працівника на роботу згідно з нормами постанови Кабміну № 413

Нагадуємо, що відповідно до Порядку повідомлення Державній податковій службі та її територіальним органам про прийняття працівника на роботу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 року № 413 із змінами та доповненнями (далі – Порядок № 413), повідомлення про прийняття працівника на роботу подається власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом (особою) чи фізичною особою (крім повідомлення про прийняття на роботу члена виконавчого органу господарського товариства, керівника підприємства, установи, організації) до територіальних органів Державної податкової служби (далі – ДПС) за місцем обліку їх як платника єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за формою згідно з додатком до Порядку № 413 до початку роботи працівника за укладеним трудовим договором одним із таких способів:

- ▶ засобами електронного зв'язку з використанням кваліфікованого електронного підпису відповідальних осіб відповідно до вимог законодавства у сфері електронного документообігу та електронних довірчих послуг;
- ▶ на паперових носіях разом з копією в електронній формі;
- ▶ на паперових носіях, якщо трудові договори укладено не більше ніж із п'ятьма особами.

Інформація, що міститься у повідомленні про прийняття працівника на роботу, вноситься до реєстру страхувальників та реєстру застрахованих осіб відповідно до Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями.

Повідомленням про прийняття на роботу члена виконавчого органу господарського товариства, керівника підприємства, установи, організації є відомості, отримані органами ДПС з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань.

Програмний РРО – просте рішення для ведення бізнесу від ДПС

Інформуємо, що з **01.08.2020** кожен суб'єкт господарювання може обрати реєстратор розрахункових операцій (далі – РРО), який йому зручніше використовувати під час здійснення розрахункових операцій, – класичний РРО чи програмний РРО (далі – ПРРО).

На сьогодні для застосування ПРРО існує розроблене ДПС програмне рішення – доступне кожному на безкоштовній основі, що розміщене за посиланнями:

<https://tax.gov.ua/baneryi/programni-rrro/programniy-reestrator-rozrahunkovih-operatsiy/programniy-reestrator-rozrahunkovih-operatsiy/>

<https://tax.gov.ua/baneryi/programni-rrro/programniy-reestrator-rozrahunkovih-operatsiy/fiskalniy-dodatok-prrosto/>

Здійснити реєстрацію ПРРО можна в електронному вигляді за допомогою електронного сервісу «Електронний кабінет» (код форми **J/F 136602**).

Передача даних від ПРРО до фіскального сервера здійснюється засобами комунікацій з використанням кваліфікованого електронного підпису або печатки.

Безкоштовно електронні підписи та печатки можна отримати у кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг Інформаційно-довідкового департаменту ДПС.

Роз'яснення щодо отримання кваліфікованих сертифікатів електронних підписів та печаток для ПРРО розміщені у відповідному розділі банеру «Програмні РРО» за посиланням <https://tax.gov.ua/baneryi/programni-rrro/elektronni-dovirchi-poslugi/>.

У разі виникнення технічних, методологічних запитань необхідно звертатись за телефоном **0 800 501 007**.

Зауваження/пропозиції щодо функціоналу фіскального сервера, його API та безкоштовних ПРРО можна направляти на адресу: prro@tax.gov.ua.

Закон України № 466: зміни у застосуванні пені та реформування інституту відповідальності платника податків

Законом України від 16.01.2020 № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (далі – Закон № 466) унормовано на законодавчому рівні порядок нарахування пені на заниження податкових зобов'язань, виявлене за результатами перевірки, тобто ст. 129 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), яка набере чинності з **01.01.2021**, викладено у новій редакції.

Законом № 466 також вноситься ряд змін, які стосуються реформування інституту відповідальності платника податків та порядку застосування штрафних санкцій (або застосування їх у збільшеному розмірі).

Зокрема, у випадках, визначених пунктами 123.2 – 123.5 ст. 123, пунктами 124.2, 124.3 ст. 124 та пунктами 125.2 – 125.4 ст. 125 ПКУ, необхідною умовою притягнення особи до фінансової відповідальності за вчинення податкового правопорушення є встановлення контролюючими органами вини особи.

Одночасно ПКУ доповнено переліком обставин, що звільняють осіб від фінансової відповідальності за вчинення податкових правопорушень (п. 112.8 ст. 112 ПКУ), пом'якшують відповідальність особи за вчинення правопорушень (п. 112¹.1 ст. 112¹ ПКУ).

Дистанційне спілкування – формат сьогодні

Доводимо до відома, що у зв'язку з карантинними заходами, обмеження відвідування центрів обслуговування платників є тимчасовою профілактичною мірою.

Для платників на веб-порталі ДПС України запроваджено низку електронних сервісів, які забезпечують спілкування з податковими органами дистанційно.

Нагадуємо, що Електронний кабінет (<https://cabinet.tax.gov.ua>) – один із найпопулярніших сервісів ДПС.

Також ДПС України випустила серію відеороликів, за допомогою яких платники у режимі онлайн мають можливість ознайомитись як правильно користуватися електронними сервісами.

Відеоуроки розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням:

<https://tax.gov.ua/media-tsentr/videogalereya/videouroki/>

Додатково:

[Відеоурок від податкової № 1. Заповнення декларації про майновий стан і доходи громадян](#)

[Відеоурок від податкової № 2. Податкова декларація платника єдиного податку-ФОПа 3 групи за квартал](#)

[Відеоурок від податкової № 3. Оформлення запиту щодо отримання відомостей з ДРФО про суми/джерела виплачених доходів та утриманих податків](#)

[Відеоурок від податкової № 4. Листування з ДПС за допомогою Електронного кабінету](#)

[Відеоурок від податкової № 5. Звіт про суми нарахованого доходу застрахованих осіб та суми нарахованого єдиного внеску](#)

[Відеоурок від податкової № 6. Подання заяви про надання довідки про відсутність заборгованості](#)

[Відеоурок № 7. Як сформувати сертифікат електронної печатки для РРО фізичною особою-підприємцем](#)

[Відеоурок № 8. Як сформувати сертифікат електронної печатки для РРО юридичною особою](#)

Юридичним особам про сплату плати за землю

Відповідно до п. 287.1 ст. 287 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру (п. 286.1 ст. 286 ПКУ).

Пільги щодо сплати земельного податку для юридичних осіб визначені п. 282.1 ст. 282 ПКУ.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника – юридичної або фізичної особи до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому припинилося його право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником – починаючи з місяця, в якому він набув право власності (п. 286.5 ст. 286 ПКУ).

Платники плати за землю (*крім фізичних осіб*) самостійно обчислюють суму плати за землю щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому ст. 46 ПКУ, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається витяг із технічної документації про нормативну грошову оцінку земельної ділянки, а надалі такий витяг подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі (п. 286.2 ст. 286 ПКУ).

Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним (п. 286.3 ст. 286 ПКУ).

За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни (п. 286.4 ст. 286 ПКУ).

Для виправлення помилок, допущених у податковій декларації на поточний рік, суб'єкт господарювання може подати уточнюючу податкову декларацію з уточненням показників як за місяці, строк сплати податкових зобов'язань за якими минув, так і за місяці, строк сплати за якими не настав.

Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця (п.287.3 ст. 287 ПКУ).

Довідково: змінами, внесеними Законом України від 16 січня 2020 року № 466-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві», встановлюється можливість визначення податкових зобов'язань з плати за землю на підставі невнесених до державних реєстрів правостановлюючих документів за земельні ділянки та уточнюється порядок нарахування та надсилання контролюючим органом фізичним особам сум плати за землю.

За порушення під час реалізації підакцизних товарів застосовано штрафні (фінансові) санкції на суму 1,2 млрд грн

Підрозділами фактичних перевірок ДПС у серпні цього року активізовано роботу у напрямі перевірок реалізації підакцизних товарів.

Так, підрозділами фактичних перевірок (станом на 20.08.2020) за 2020 рік проведено 10,3 тис. перевірок, з них у серпні – 2 тисячі.

За матеріалами таких перевірок суб'єктів господарювання застосовано 1,2 млрд грн штрафних (фінансових) санкцій, у тому числі за серпень – на суму 75 млн гривень.

Найчастіші порушення, встановлені такими фактичними перевірками:

майже 6 тис. випадків – це торгівля необлікованими підакцизними товарами;

2,5 тис. стосувалися непроведення розрахунків через реєстратори розрахункових операцій;

майже 1 тис. – продаж підакцизних товарів без відповідних ліцензій;

біля 2 тис. інших порушень Закону України від 19.12.1995 № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів і пального».

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням: <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/432405.html>

Питання погашення заборгованості з єдиного внеску розглянуто під час зустрічі з керівництвом виконавчої служби

У рамках взаємодії з органами виконавчої служби сьогодні, 07 вересня 2020 року, відбулася зустріч в. о. заступника начальника Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Ольги Мазур, в. о. заступника начальника Головного

управління ДПС у Дніпропетровській області Миколи Обертівича, заступника начальника Південно-Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Дніпро) – начальника управління забезпечення примусового виконання рішень у Дніпропетровській області Південно-Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Дніпро) Олександра Більчука, журналіста газети «Днепр Вечерний» Клименко Юлії та ведучого ранкової програми Українського радіо «Дніпро» Ольги Шостак з питань стягнення заборгованості з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – ЄСВ).

Незважаючи на позитивну тенденцію по скороченню заборгованості з ЄСВ станом на 01.09.2020 сума боргу з ЄСВ складає понад 1 млрд гривень.

Більша частина боржників припадає на фізичні особи (67%), решта – юридичні особи (33%).

Протягом 8 місяців 2020 року Головним управлінням ДПС області передано до територіальних підрозділів державної виконавчої служби понад 30 тисяч вимог про сплату боргу (недоїмки) з ЄСВ на загальну суму близько 0,5 млрд гривень.

Загалом на виконанні в органах державної виконавчої служби перебувають виконавчі документи на загальну суму майже 800 млн гривень.

«За результатом проведених спільних дій в рахунок погашення заборгованості з ЄСВ з початку року надійшло понад 100 млн грн, в тому числі надходження від органів державної виконавчої служби з початку року склали 33 млн грн, що майже у 4 рази більше у порівнянні з аналогічним періодом минулого року. Однак у роботі залишаються питання, які потребують комплексного вирішення та постійної взаємодії», - зазначила Ольга Мазур.

За результатами проведення спільної наради вирішено продовжувати і надалі співпрацю, що неодмінно призведе до виконання поставлених завдань по скороченню існуючого боргу та недопущенню його зростання в майбутньому.

Наявність договору про навчання дитини надає права платнику ПДФО на отримання податкової знижки

Нагадуємо, що право платника податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) на податкову знижку у зменшення оподаткованого доходу за наслідками звітного податкового року, підстави для її нарахування, перелік витрат, дозволених до включення до податкової знижки, обмеження права на її нарахування визначені ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Відповідно до п.п. 166.3.3 п. 166.3 ст. 166 ПКУ платник ПДФО має право включити до податкової знижки у зменшення оподаткованого доходу платника ПДФО за наслідками звітного податкового року, визначеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, фактично здійснені ним протягом звітного податкового року витрати у вигляді суми коштів, сплачених платником ПДФО на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти такого платника ПДФО та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення.

Членами сім'ї фізичної особи першого ступеня споріднення для цілей розділу IV ПКУ вважаються її батьки, її чоловік або дружина, діти такої фізичної особи, у тому числі усиновлені (п.п. 14.1.263 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

До податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником ПДФО витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх покупця (отримувача), а також копіями договорів за їх наявності в яких обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк оплати за такі товари (роботи, послуги) (п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Підпунктом 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ визначено, що копії зазначених у п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ документів (*крім електронних розрахункових документів*) надаються разом з річною податковою декларацією про майновий стан і доходи (далі – Декларація), а оригінали цих документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником ПДФО протягом строку давності, встановленого ПКУ.

У разі якщо відповідні витрати підтверджені електронним розрахунковим документом, платник податків зазначає в Декларації лише реквізити електронного розрахункового документа.

Суспільні відносини, що виникають у процесі реалізації конституційного права людини на освіту, прав та обов'язків фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у реалізації цього права регулює Закон України від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII «Про освіту» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2145).

Спеціальними законами, які визначають правові, організаційні, фінансові засади, а також структуру та типи закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої освіти є закони України від 22 червня 2000 року № 1841-III «Про позашкільну освіту» із змінами та доповненнями, від 11 липня 2001 року № 2628-III «Про дошкільну освіту» із змінами та доповненнями та від 13 травня 1999 року № 651-XIV «Про загальну середню освіту» із змінами та доповненнями.

Згідно з п. 6 ст. 79 Закону № 2145 встановлено, що розмір та умови оплати за навчання, підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації, за надання додаткових освітніх послуг встановлюються договором.

Договір укладається між закладом освіти і здобувачем освіти (його законними представниками) та/або юридичною чи фізичною особою, яка здійснює оплату.

Враховуючи викладене, з метою використання права на податкову знижку у зменшення оподаткованого доходу за наслідками звітного податкового року платник ПДФО може включити фактично здійснені ним витрати у вигляді суми коштів, сплачених на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти такого платника ПДФО та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення, підтверджені відповідними документами, зокрема, копією договору, що ідентифікує заклад освіти – надавача послуг і здобувача освіти – отримувача послуг (його законного представника) та/або юридичну чи фізичну особу, яка здійснює оплату.

При цьому в договорі про навчання зазначається прізвище, ім'я та по батькові особи, яка буде безпосередньо навчатися (дитини).

До уваги платників рентної плати за спеціальне використання води!

Повідомляємо, що за відсутності у водокористувача дозволу на спеціальне водокористування із встановленими в ньому лімітами використання води рентна плата справляється за весь обсяг використаної води, що підлягає оплаті як за понадлімітне використання.

Норми визначені п.п. 255.11.15 п. 255.11 ст. 255 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

За понадлімітне використання води рентна плата обчислюється за кожним джерелом водопостачання окремо згідно з установленими ставками рентної плати та коефіцієнтами (п.п. 255.11.14 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

У разі перевищення водокористувачами встановленого річного ліміту використання води рентна плата обчислюється і сплачується у п'ятикратному розмірі виходячи з фактичних обсягів використаної води понад встановлений ліміт використання води, ставок рентної плати та коефіцієнтів (п.п. 255.11.13 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

Про терміни реєстрації та правила визначення дати реєстрації платником ПДВ

Відповідно до п. 183.9 ст. 183 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) у разі відсутності підстав для відмови у реєстрації особи як платника ПДВ контролюючий орган зобов'язаний протягом трьох робочих днів після надходження реєстраційної заяви до контролюючого органу внести до реєстру платників ПДВ запис про реєстрацію такої особи як платника ПДВ:

► з бажаного (запланованого) дня реєстрації, зазначеного у реєстраційній заяві, що відповідає даті початку податкового періоду (календарного місяця), з якого такі особи вважатимуться платниками ПДВ та матимуть право на складання податкових накладних, у разі добровільної реєстрації особи як платника ПДВ;

► з першого числа місяця, наступного за днем спливу 10 календарних днів після подання реєстраційної заяви до контролюючого органу або державному реєстратору, у разі добровільної реєстрації особи як платника ПДВ, якщо бажаний (запланований) день реєстрації у заяві не зазначено;

► з бажаного (запланованого) дня, що відповідає першому числу календарного кварталу, в якому буде застосовуватися ставка єдиного податку, що передбачає сплату ПДВ, у разі переходу осіб на спрощену систему оподаткування;

► з бажаного (запланованого) дня, що відповідає першому числу календарного місяця, в якому буде застосовуватися ставка єдиного податку, що передбачає сплату ПДВ, у разі зміни ставки єдиного податку третьої групи;

► з першого числа календарного місяця, в якому здійснено перехід на сплату інших податків і зборів, у разі реєстрації осіб, визначених в абзаці першому п. 183.4 ст. 183 ПКУ, що відповідають вимогам, визначеним п. 181.1 ст. 181 ПКУ, якщо перше число календарного місяця, з якого здійснюється перехід на сплату інших податків і зборів, на день подання реєстраційної заяви не настало;

► з дня внесення запису до реєстру платників ПДВ у разі обов'язкової реєстрації особи як платника ПДВ або у разі реєстрації осіб, визначених в абзаці першому п. 183.4 ст. 183 ПКУ, що відповідають вимогам, визначеним п. 181.1 ст. 181 ПКУ, якщо перше число календарного місяця, в якому здійснено перехід на сплату інших податків і зборів, на день подання реєстраційної заяви настало.

Датою реєстрації особи платником ПДВ, яка вноситься до реєстру платників ПДВ, є зазначена вище дата.

Закон України № 786: електронний документообіг між платниками та контролюючими органами – без укладання відповідного договору

Звертаємо увагу, що **07.11.2020** наберуть чинності норми Закону України від 14 липня 2020 року № 786-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо функціонування електронного кабінету та спрощення роботи фізичних осіб – підприємців», згідно з якими електронний документообіг між платником податків та контролюючим органом здійснюється відповідно до Податкового кодексу України (далі – ПКУ), законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронні довірчі послуги» без укладення відповідного договору.

Керівник платника податків визначає, змінює перелік уповноважених осіб платника податків, які наділяються правом підписання, подання, отримання ними документів та інформації через електронний кабінет від імені платника податків, та визначає їхні повноваження.

Платник податків стає суб'єктом електронного документообігу після надсилання до контролюючого органу першого будь-якого електронного документа у встановленому форматі з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронні довірчі послуги».

Електронний документообіг між платником податків та контролюючим органом припиняється виключно у випадках:

- отримання інформації від кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг про завершення строку чинності (або скасування) кваліфікованого сертифіката відкритого ключа керівника платника податків;
- отримання інформації з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань про зміну керівника платника податків;
- отримання інформації з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань про державну реєстрацію припинення юридичної особи;
- наявності в Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків інформації про припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця чи незалежної професійної діяльності фізичної особи;
- наявності в Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків інформації про закриття реєстраційного номера облікової картки платника податків у зв'язку зі смертю.

Порядок обміну електронними документами платника податків та контролюючого органу затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Норми встановлені новим п. 42.6 ст. 42 ПКУ.

Закон України № 466: дивіденди під контролем податкових органів

Законом України від 16.01.2020 № 466-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (далі – Закон № 466) і які набрали чинності з 23.05.2020, на контролюючі органи покладено обов'язок здійснення контролю за своєчасністю, достовірністю, повнотою нарахування та сплати до бюджету:

- ▶ частини чистого прибутку (доходу) державними та комунальними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями; частини чистого прибутку (доходу) господарськими товариствами, у статутному капіталі яких є державна та/або комунальна власність;
 - ▶ дивідендів на державну частку господарськими товариствами, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави;
 - ▶ дивідендів на державну частку господарськими товариствами, 50 і більше відсотків акцій (часток, паїв) яких знаходяться у статутних капіталах господарських товариств, частка держави яких становить 100 відсотків.
- Норми встановлені ст. 19¹ Податкового кодексу України.

Роз'яснення Національного агентства України з питань державної служби щодо призначення другого за результатами конкурсу кандидата на посаду державної служби

Роз'яснення Національного агентства України з питань державної служби щодо призначення другого за результатами конкурсу кандидата на посаду державної служби

ДОДАТКОВІ МАТЕРІАЛИ

[dodatok.pdf \(Завантажити\)](#)

Закон України №466: запроваджено трирівневу документацію з трансфертного ціноутворення

Законом України від 16 січня 2020 року № 466-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» із змінами (далі – Закон № 466) внесено зміни до Податкового кодексу України (далі – ПКУ) у частині трансфертного ціноутворення (далі – ТЦ), зокрема запроваджено трирівневу документацію

Трирівнева модель звітності з ТЦ, рекомендована Організацією економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР) (крок 13 Плану BEPS) дозволить створити сприятливі умови для ведення бізнесу в Україні та здійснювати контроль над операціями у рамках міжнародних груп компаній (далі – МГК).

Відповідно до оновленої редакції п.п. 39.4.2 п.39.4 ст. 39 ПКУ платники податків, які у звітному році здійснювали контрольовані операції (далі – КО), разом із звітом про такі операції зобов'язані подавати до 01 жовтня року, що настає за звітним, також повідомлення про участь у міжнародній групі компаній.

Підпунктом 39.4.2.2 п. 39.4 ст. 39 ПКУ визначено невиключний перелік інформації, яку має містити таке повідомлення. Встановлено, що форма та порядок складання такого повідомлення затверджуються Міністерством фінансів України.

Трирівнева структура документації з ТЦ, що запроваджується, відповідає положенням Глави V «Документація» та додатків до неї з Настанов ОЕСР – 2017 і містить:

- ▶ документацію з ТЦ (локальний файл – за термінологією Настанов ОЕСР – 2017) (п.п. 39.4.6 п. 39.4 ст. 39 ПКУ);
- ▶ глобальну документацію з ТЦ (майстер-файл, при доході за рік понад 50 млн євро та за наявності відповідного запиту контролюючого органу із вимогою надати таку документацію) (п. 39.4 ст. 39 ПКУ доповнено новою редакцією п.п.39.4.7);
- ▶ звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній (є об'єктом автоматичного обміну податковою та фінансовою інформацією; подається при доході групи – понад 750 млн євро за рік) (п. 39.4 ст. 39 ПКУ доповнено новими підпунктами 39.4.10 – 39.4.14).

Крім того, відповідно до перехідних положень ПКУ, норми щодо подання платниками податків:

- ◀ повідомлення про участь у МГК – вперше застосовуються у 2021 році за 2020 рік;
- ◀ глобальної документації з ТЦ (майстер-файлу) – вперше застосовуються щодо фінансового року, який закінчується у 2021 році;
- ◀ звіту у розрізі країн МГК вперше застосовуються щодо фінансового року, який закінчується у 2021 році, але не раніше ніж у рік, в якому компетентними органами укладено багатосторонню угоду про автоматичний обмін міждержавними звітами.

Також Законом № 466 впроваджені положення щодо розширення вимог та деталізації окремих позицій локального файлу документації з ТЦ з обов'язковим:

- зазначенням фізичних осіб, які є кінцевими бенефіціарними власниками (контролерами) платника податків (за наявності) (при вказанні даних про особу (осіб), яка є стороною КО, та про пов'язаних осіб платника податків);
- наведенням обґрунтування економічної доцільності і наявності ділової мети при здійсненні опису операцій з придбання;
- наданням копій істотних внутрішньо групових угод, що впливають на ціноутворення в КО, та копій договорів про попереднє узгодження ціноутворення і копій податкових роз'яснень компетентних органів держав (територій), що застосовуються в угодах між учасниками МГК щодо КО і в підготовці яких ДПС не брала участі (якщо платник входить до МГК);
- наданням копії аудиторського висновку щодо бухгалтерської звітності (фінансової звітності платника податків за звітний період (звітні періоди), за який подається документація з ТЦ (якщо його наявність є обов'язковою));
- доповненням опису КО обов'язковим зазначенням ланцюга постачання (створення вартості) товарів (робіт, послуг) у КО;
- доповненням опису КО не тільки наданням копій відповідних договорів (контрактів), за якими здійснювалась КО, але й копіями будь-яких документальних доповнень до таких договорів (контрактів).

З 01.08.2020 за порушення при використанні РРО/ПРРО застосовуються штрафні санкції

Законами України від 20.09.2019 № 128-ІХ «Про внесення змін до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» та інших законів України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі та послуг» (із змінами) та № 129-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі та послуг» (із змінами) запроваджено ряд новацій у сфері застосування реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО).

Зокрема, у разі незастосування РРО або програмних РРО (ПРРО), застосування їх з порушенням встановлених вимог законодавством передбачаються штрафні (фінансові) санкції.

Законом України від 17 березня 2020 року № 533-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» терміни застосування штрафних санкцій було перенесено.

Так, тимчасово з **01.08.2020** застосовується штраф у розмірі 10 % (за перше порушення) і 50 % (за кожне наступне порушення) вартості проданих з порушенням товарів (робіт, послуг).

З 01.01.2021 розмір штрафу становитиме 100 % і 150 % вартості проданих з порушенням товарів (робіт, послуг) за перше та наступне порушення відповідно.

Помилка у податковій накладній у коді УКТ ЗЕД: що з податковим кредитом?

Повідомляємо, що правила формування податкових зобов'язань і податкового кредиту з ПДВ та складання податкової накладної (далі – ПН) регулюються статтями 187, 198 і 201 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) і регламентуються Порядком заповнення податкової накладної, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307 (зареєстровано у Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 137/28267) із змінами.

При здійсненні операцій з постачання товарів/послуг на дату виникнення податкових зобов'язань платник ПДВ зобов'язаний скласти ПН в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації у порядку, визначеному законодавством, електронного підпису уповноваженої платником особи та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) у встановлений ПКУ термін. При цьому ПН, складена та зареєстрована в ЄРПН платником ПДВ, який здійснює операції з постачання товарів/послуг, є для покупця таких товарів/послуг підставою для нарахування сум ПДВ, що відносяться до податкового кредиту (пункти 201.1 і 201.10 ст.201 ПКУ).

Відповідно до п.п. «і» п. 201.1 ст. 201 ПКУ у ПН зазначаються в окремих рядках такі обов'язкові реквізити, як зокрема, код товару згідно з УКТ ЗЕД.

Пунктом 198.6 ст. 198 ПКУ визначено, що не відносяться до податкового кредиту суми ПДВ, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені зареєстрованими в ЄРПН податковими накладними/розрахунками коригування до таких ПН чи не підтверджені митними деклараціями, іншими документами, передбаченими п. 201.11 ст. 201 ПКУ.

Помилки у реквізитах, визначених п. 201.1 ст. 201 ПКУ (крім коду товару згідно з УКТ ЗЕД), які не заважають ідентифікувати здійснену операцію, її зміст (товар/послугу, що постачаються), період, сторони та суму податкових зобов'язань, не можуть бути причиною неприйняття податкових накладних у електронному вигляді (п. 201.10 ст. 201 ПКУ).

Отже, ПН, що містить помилки у коді товару згідно з УКТ ЗЕД, не дає змоги у повній мірі ідентифікувати здійснену операцію, тобто не може бути підставою для віднесення сум ПДВ, зазначених у ній, до складу податкового кредиту.

Згідно з п. 192.1 ст. 192 ПКУ, якщо після постачання товарів/послуг здійснюється будь-яка зміна суми компенсації їх вартості, включаючи наступний за постачанням перегляд цін, перерахунок у випадках повернення товарів/послуг особі, яка їх надала, або при поверненні постачальником суми попередньої оплати товарів/послуг, суми податкових зобов'язань та податкового кредиту постачальника та отримувача підлягають відповідному коригуванню на підставі розрахунку коригування до податкової накладної, складеному в порядку, встановленому для податкових накладних, та зареєстрованому в ЄРПН.

Розрахунок коригування до ПН складається також у випадку виправлення помилок, допущених при складанні ПН, у тому числі не пов'язаних із зміною суми компенсації вартості товарів/послуг.

Для виправлення помилок, допущених в обов'язкових реквізитах ПН, розрахунок коригування складається на дату виявлення помилки.

Враховуючи вищевикладене, якщо при складанні ПН допущено помилку у коді товару згідно з УКТ ЗЕД, така помилка може бути виправлена шляхом складання постачальником товару розрахунку коригування до такої ПН на дату виявлення помилки та реєстрації розрахунку коригування в ЄРПН.

Мінімальна заробітна плата – це законодавчо встановлений мінімальний розмір оплати праці

Відповідно до ст. 95 Кодексу законів про працю України та ст. 3 Закону України «Про оплату праці» мінімальна заробітна плата – це законодавчо встановлений розмір заробітної плати за просту, некваліфіковану працю, нижче якого не може встановлюватися оплата за виконану працівником місячну норму робіт.

Згідно з п. 5 ст. 38 Бюджетного кодексу України розмір мінімальної заробітної плати визначається Законом про Державний бюджет України на відповідний рік.

Підпунктом 4 п. 2 ст. 41 Бюджетного кодексу України встановлено, що до набрання чинності Законом про Державний бюджет України на поточний бюджетний період мінімальна заробітна плата застосовується у розмірах і на умовах, що діяли у грудні попереднього бюджетного періоду.

З 01 січня 2020 року мінімальна зарплата становила 4 723 грн (погодинно 28,31 грн), Законом України від 25 серпня 2020 року № 822-ІХ «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік»» з **01 вересня 2020 року** її підвищено до 5 000 грн (погодинно 29,2 гривень).

Про режим роботи Кваліфікованого надавача ЕДП ІДД ДПС

Повідомляємо, що детальну інформацію стосовно режиму роботи, розміщення пунктів обслуговування (відокремлених пунктів реєстрації) користувачів Кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг Інформаційно - довідкового департаменту ДПС (далі – КН ЕДП ІДД ДПС) можна отримати на офіційному інформаційному ресурсі КН ЕДП ІДД ДПС (www.acskidd.gov.ua) за посиланням Головна/«Контакти»/«Пункти обслуговування» або Головна/«Отримання електронних довірчих послуг, у тому числі для програмних РРО»/«Пункти обслуговування».

Перелік документів, необхідних для отримання електронних довірчих послуг, наведено у розділі «Отримання електронних довірчих послуг, у тому числі для програмних РРО» офіційного інформаційного ресурсу КН ЕДП ІДД ДПС (www.acskidd.gov.ua/Головна/«Отримання електронних довірчих послуг, у тому числі для програмних РРО»), у підрозділі «Підготовка документів та реєстрація».

Звертаємо увагу, що з метою забезпечення надання кваліфікованих електронних довірчих послуг на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусу COVID-19 на території України, КН ЕДП ІДД ДПС здійснює надання електронних довірчих послуг лише за попереднім записом до відповідного відокремленого пункту реєстрації.

Розрахунок рентної плати за спеціальне використання води: як визначається обсяг води, який входить до складу напоїв?

Згідно з п.п. 255.11.10 п. 255.11 ст. 255 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) обсяг фактично використаної води обчислюється водокористувачами самостійно на підставі даних первинного обліку згідно з показаннями вимірювальних приладів.

За відсутності вимірювальних приладів обсяг фактично використаної води визначається водокористувачем за технологічними даними (тривалість роботи агрегатів, обсяг виробленої продукції чи наданих послуг, витрати електроенергії, пропускна спроможність водопровідних труб за одиницю часу тощо). У разі відсутності вимірювальних приладів, якщо можливість їх встановлення існує, рентна плата сплачується у двократному розмірі.

При цьому визначення обсягу води, яка входить виключно до складу напоїв, нормами ПКУ не передбачено.

Відповідно до Національного класифікатора України «Класифікація видів економічної діяльності ДК 009:2010», затвердженого наказом Держспоживстандарту України від 11.10.2010 № 457 із змінами, готова продукція – це продукція, процес перероблення якої завершено.

Отже, при розрахунку рентної плати за спеціальне використання води обсяг фактично використаної води, яка входить до складу напоїв (у т.ч. безалкогольних, алкогольних, пива тощо), обчислюється водокористувачами самостійно на підставі даних первинного обліку згідно з показаннями вимірювальних приладів, а у разі відсутності вимірювальних приладів – за технологічними даними (тривалість роботи агрегатів, обсяг виробленої продукції чи наданих послуг, витрати електроенергії, пропускна спроможність водопровідних труб за одиницю часу тощо) у відповідності до затверджених технічних умов, технологічних регламентів та рецептур на конкретні види продукції.

Закон України № 466: оподаткування відшкодування моральної шкоди ПДФО

Нагадуємо, що 23.05.2020 набрали чинності зміни до п.п. 164.2.14 п. 164.2 ст. 164 Податкового кодексу України, які стосуються оподаткування податком на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) сум відшкодування моральної шкоди, внесені Законом України від 16 січня 2020 року № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві».

Так, до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника ПДФО включається дохід у вигляді неустойки (штрафів, пені), відшкодування матеріальної або немайнової (моральної) шкоди, *крім сум, що за рішенням суду спрямовуються на відшкодування збитків, завданих платнику податку внаслідок заподіяння йому матеріальної шкоди, а також шкоди життю та здоров'ю, а також відшкодувань моральної шкоди в розмірі, визначеному рішенням суду, але не вище чотирикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, або в розмірі, визначеному законом.*

Тобто, з 23.05.2020 звільняється від оподаткування ПДФО відшкодування моральної шкоди у розмірі, визначеному рішенням суду, але не вище чотирикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня звітного (податкового) року (у 2020 році – 18 892 грн), або у розмірі, визначеному законом.

Закон України №466: порядок обліку в контролюючих органах нерезидентів

Законом України від 16.01.2020 № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (далі – Закон № 466) запроваджено зміни до п. 64.5 ст. 64 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), які набули чинності з **01.07.2020**. Зазначеними змінами передбачено, що нерезиденти, які здійснюють в Україні діяльність через відокремлені підрозділи, у тому числі постійні представництва, або до отримання нерезидентом майнових прав на нерухомість або землю в Україні, або до відкриття рахунків в банках України, зобов'язані стати на облік у контролюючому органі.

Взяття на облік у контролюючому органі нерезидента здійснюється не пізніше наступного робочого дня з дня надходження від нерезидента відповідної заяви, яку він зобов'язаний подати:

- ▶ у десятиденний строк після акредитації (реєстрації, легалізації) на території України відокремленого підрозділу – до контролюючого органу за місцезнаходженням відокремленого підрозділу;
- ▶ до придбання нерухомого майна або отримання майнових прав на таке майно в Україні – до контролюючого органу за місцезнаходженням нерухомого майна;
- ▶ до відкриття рахунку в Україні – до контролюючого органу за місцезнаходженням установи (відділення) банку або іншої фінансової установи, в яких відкривається рахунок.

До заяви додаються копії таких документів (з пред'явленням оригіналів):

- витягу з відповідного бізнес-реєстру (торговельного, банківського або іншого реєстру, в якому фіксується факт державної реєстрації компанії, організації), виданого в країні реєстрації іноземної компанії, організації та легалізованого в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що супроводжується нотаріально засвідченим перекладом українською мовою;
- документ, що підтверджує присвоєння ідентифікаційного (реєстраційного, облікового) номера (коду) нерезидента в країні його реєстрації, якщо у витягу з відповідного бізнес-реєстру не зазначені відомості про такий номер (код), що супроводжується нотаріально засвідченим перекладом українською мовою;

- документ, яким підтверджуються повноваження представника нерезидента. У разі якщо такий документ виданий в країні реєстрації нерезидента, він повинен бути легалізований в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та супроводжуватися нотаріально засвідченим перекладом українською мовою;

- документ про акредитацію (реєстрацію, легалізацію) відокремленого підрозділу іноземної компанії, організації на території України, якщо нерезидент здійснює в Україні діяльність через відокремлений підрозділ.

Також в ст. 64 ПКУ зазначено, що у разі акредитації (реєстрації, легалізації) на території України відокремленого підрозділу іноземної компанії, організації, у тому числі постійного представництва, одночасно із взяттям на облік нерезидента здійснюється взяття на облік відокремленого підрозділу такого нерезидента.

У разі встановлення контролюючим органом за результатами податкового контролю ознак ведення нерезидентом господарської діяльності на території України, зазначеної в абзацах третьому – п'ятому п. 64.5 ст. 64 ПКУ, без взяття на податковий облік нерезидента, зокрема здійснення резидентом діяльності в інтересах нерезидента через відокремлені підрозділи, у тому числі, що має ознаки постійного представництва, контролюючим органом призначається перевірка такої діяльності. Відповідно до п. 64.5 ст. 64 ПКУ порядок проведення перевірки визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, з урахуванням особливостей, визначених ПКУ.

Якщо перевіркою встановлено ведення нерезидентом діяльності через відокремлені підрозділи, у тому числі постійне представництво в Україні без взяття на податковий облік, контролюючий орган складає акт перевірки, який надсилається нерезиденту в порядку, визначеному п. 86.13 ст. 86 ПКУ. На підставі акта перевірки контролюючим органом може бути прийнято рішення про взяття на облік такого нерезидента в Україні без заяви нерезидента та отримання заперечення до акта перевірки.

Порядок взяття на облік нерезидентів у контролюючих органах встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Порядок повідомлення нерезидентів про взяття на облік як платників податків встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Повідомлення за ф. № 20-ОПП: визначення дати подання

Нагадуємо, що платник податків зобов'язаний стати на облік у відповідних контролюючих органах за основним та неосновним місцем обліку, повідомляти про всі об'єкти оподаткування і об'єкти, пов'язані з оподаткуванням, контролюючі органи за основним місцем обліку згідно з порядком обліку платників податків.

Об'єктами оподаткування і об'єктами, пов'язаними з оподаткуванням, або через які провадиться діяльність (далі – об'єкти оподаткування), є майно та дії, у зв'язку з якими у платника податків виникають обов'язки щодо сплати податків та зборів.

Норми встановлені п. 63.3 ст. 63 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Відповідно до положень ПКУ процедури обліку об'єктів оподаткування визначені розділом VIII Порядку обліку платників податків і зборів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588 із змінами та доповненнями (далі – Порядок № 1588).

Згідно з п. 8.4 розділу VIII Порядку № 1588 повідомлення про об'єкти оподаткування або об'єкти, пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність, форма якого наведена у додатку 10 до Порядку № 1588 – форма № 20-ОПП (далі – повідомлення за ф. № 20-ОПП), подається протягом 10 робочих днів після їх реєстрації, створення чи відкриття до контролюючого органу за основним місцем обліку платника податків.

У разі створення відокремленого підрозділу юридичної особи з місцезнаходженням за межами України повідомлення за ф. № 20-ОПП подається юридичною особою протягом 10 робочих днів після створення, реєстрації такого підрозділу до контролюючого органу за основним місцем обліку юридичної особи у паперовому вигляді. У такому випадку розділ 3 повідомлення за ф. № 20-ОПП заповнюється з урахуванням такого: у графі 6 зазначається код країни місцезнаходження такого підрозділу, у графі 8 – повне місцезнаходження в країні за межами України, графа 7 не заповнюється.

Платники податків, які уклали з відповідним контролюючим органом договір про визнання електронних документів, можуть подати повідомлення за ф. № 20-ОПП засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів щодо електронного документообігу та електронних довірчих послуг.

Початком перебігу 10-денного строку є дата набуття права платником щодо об'єкту оподаткування відповідно до правостановлюючих документів чи документів, що підтверджують право користування, розпорядження об'єктом оподаткування.

У січні – серпні контакт-центром ДПС надано відповіді на 598,3 тис. звернень платників

ДПС України на офіційному вебпорталі за посиланням <https://tax.gov.ua/media-tsentrvnovini/432828.html> повідомила, що протягом січня – серпня 2020 року Контакт-центром ДПС надано відповіді на 598,3 тис. звернень фізичних та юридичних осіб. Із загальної кількості звернень на 581,2 тис. надано відповіді у телефонному режимі, на 9,5 тис. – електронною поштою і факсом, 1,4 тис. – з використанням автовідповідача та 6,2 тис. чатом в месенджерах.

Найчастіше платники зверталися з питань податку на додану вартість, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, податку на доходи фізичних осіб, порядку застосування реєстраторів розрахункових операцій (РРО), прав та обов'язків платників податків.

Для уникнення неоднозначного трактування положень законодавства всі відповіді надаються з використанням Бази знань – автоматизованої бази уніфікованих відповідей на запитання фізичних та юридичних осіб. Так, станом на 1 вересня цього року База знань налічує 11,7 тис. уніфікованих запитань-відповідей.

База знань постійно оновлюється та підтримується в актуальному стані. Протягом січня – серпня 2020 року з причини змін законодавства обмежено термін дії 1 654 уніфікованих запитань-відповідей та внесено 1 333 у новій редакції.

Для зручності суб'єктів господарювання та громадян Базу знань розміщено на офіційному вебпорталі ДПС у розділі «Запитання-відповіді з Бази знань» загальнодоступного інформаційно-довідкового ресурсу (ЗІР). Тому відвідувачі

порталу можуть у будь-який зручний час самостійно знайти відповіді на питання, які їх цікавлять. Цією послугою за 8 місяців 2020 року скористалися понад 2 млн клієнтів.

ДПС вживає заходи щодо забезпечення функціонування механізму «КЕШБЕК»

У зв'язку з майбутнім набуттям чинності положеннями Законів України від 20 вересня 2019 року № 128-IX «Про внесення змін до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» та інших законів України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі та послуг» та № 129-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі та послуг» ДПС вживаються відповідні заходи щодо забезпечення функціонування механізму «КЕШБЕК».

Механізм КЕШБЕК передбачає можливість компенсації споживачу коштів, сплачених за придбаний товар або послугу, якщо йому було надано розрахунковий документ, інформація про який відсутня в базах даних ДПС. Цей механізм запроваджується в першу чергу для боротьби з «нефіскальними» чеками, коли окремими несумлінними платниками споживачам надаються чеки, які не є фіскальними, проте на вигляд мають всі обов'язкові реквізити чеків РРО.

Можливість перевірки покупцем наявності чека у базі чеків ДПС передбачено статтею 5 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (Закон № 265).

Покупець має право звернутися до контролюючого органу зі скаргою про порушення суб'єктом господарювання порядку проведення готівкових розрахунків.

Формування покупцем скарги у кабінеті платника (подання скарги у паперовому вигляді) визначено вимогами п.п. 14.1.278 і 14.1.279 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України.

Статтею 16¹ Закону № 265 визначено вимоги до скарги, які саме данні громадянин - скаржник повинен вказати у скарзі.

Розгляд ДПС скарги, аналіз бази чеків та підготовка інформації для повідомлення заявника про наявність чи відсутність чека у базах ДПС здійснюється із врахуванням вимог Закону України від 02 жовтня 1996 року № 393/96-ВР «Про звернення громадян» із змінами.

Організація та проведення фактичної перевірки здійснюватиметься у відповідності до вимог пункт 73.3 ст. 73 та ст. 80 Податкового кодексу України – підстава для перевірки.

Пунктом 1 статті 17 Закон № 265 встановлено штрафні санкції за порушення вимог застосування РРО.

У відповідності до вимог Податкового кодексу України передбачається добровільна сплата штрафних санкцій або сплата за результатами вжитих заходів до стягнення.

Після інформування скаржника про сплату штрафних санкцій, скаржником оформляється заява на отримання компенсації у Державному казначействі відповідно до Порядку повернення коштів, помилково або надміру зарахованих до державного та місцевих бюджетів затвердженого наказом Мінфіну від 03.09.2019 № 787.

Формування ДПС висновку про виплату коштів заявнику для Держказначейства, відбувається у термін до 5 днів після сплати штрафних санкцій за порушення вимог застосування РРО, відповідно до вимог п. 43.5 ст. 43 Податкового кодексу України, ст. 25 Закону № 265.

Перерахування Держказначейством коштів на рахунок скаржника – у термін до 5 днів після отримання висновку ДПС, як це передбачено п.п. 14.1.279 п. 14.1 ст. 14 та п. 43.5 ст. 43, п. 113.4 ст. 113 Податкового кодексу України.

Наразі ДПС розроблено та надіслано до Міністерства фінансів України проект наказу МФУ від 11.02.2019 № 60 «Про затвердження порядку інформаційної взаємодії ДПС, ДКС, місцевих фінансових органів у процесі повернення платникам сум грошових зобов'язань».

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням: <https://tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini-/432806.html>

Мобільний ЦОП

Мобільний Центр обслуговування платників Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (далі – мобільний ЦОП) 10.09.2020 року здійснив виїзд до Партизанської сільської ради Дніпровського району Дніпропетровської області.

Під час заходу платникам були роз'яснені переваги користування безкоштовними електронними сервісами ДПС України, зокрема, Електронним кабінетом. Електронний кабінет – найбільш популярний сервіс ДПС, який забезпечує безконтактну взаємодію платників податків та контролюючих органів з використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій. Фахівцями мобільного ЦОПу надані практичні поради фізичним особам – підприємцям стосовно формування та подання звітності за допомогою Електронного кабінету, вручені квитанції платникам земельного податку за власні земельні ділянки з виправленими розбіжностями в кодах, прийняті заяви по формі 5-ДР та 1-ДР на отримання реєстраційного номеру облікової картки платника податків на свою дитину.

Роз'яснення надані щодо заповнення декларації про майновий стан та доходи після отримання спадщини, про сплату земельного податку за власну земельну ділянку, нарахування пільги по сплаті земельного податку, та отримання квитанції, про нарахування податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, стосовно реєстрації РРО, подання заяви на отримання ліцензій на право роздрібною торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами, подання декларації з акцизного податку, сплати акцизного податку, заповнення заяви про застосування спрощеної системи оподаткування, щодо зміни адреси місця провадження господарської діяльності.

З початку 2020 року на користь держави вирішено 288 судових справ за участю органів ДПС Дніпропетровської області

На розгляді у судах за участю податкових органів Дніпропетровської області станом на 01 вересня 2020 року перебувало понад 6 412 справ різних категорій на загальну суму 14,7 млрд гривень.

Із розглянутих судами з початку поточного року справ на користь податкових органів області вирішено 754 на загальну суму 3,8 млрд гривень.

Із загальної кількості адміністративних справ за позовами платників податків більшу частину складають справи про визнання недійсними/нечинними податкових повідомлень – рішень. Так, протягом січня – серпня 2020 року на розгляді у

судах знаходилось 3 645 таких справ на суму 8,5 млрд гривень. Із розглянутих справ на користь податкових органів вирішено 288 справ на суму 526 млн гривень.

Зняття з обліку ФОП – платника єдиного внеску у разі припинення підприємницької діяльності

Законом України від 13 травня 2014 року № 1258-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення процедури державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичних осіб – підприємців за заявничим принципом» внесено зміни до Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464).

Зняття з обліку платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) – фізичних осіб – підприємців (далі – ФОП), здійснюється контролюючими органами на підставі відомостей з реєстраційної картки, наданих державним реєстратором, після проведення передбачених законодавством перевірок платників та проведення остаточного розрахунку (частина 1 ст. 5 Закону № 2464).

У разі державної реєстрації припинення підприємницької діяльності ФОП така фізична особа користується правами, виконує обов'язки та несе відповідальність, що передбачені для платника єдиного внеску, у частині діяльності, яка здійснювалася нею як ФОП (частини 4 ст. 6 Закону № 2464).

При цьому останнім звітним періодом є період з дня закінчення попереднього звітного періоду до дня державної реєстрації припинення підприємницької діяльності такої фізичної особи (частина 8 ст. 9 Закону № 2464).

Платник єдиного внеску (ФОП) знімається з обліку після проведення перевірки та здійснення остаточного розрахунку зі сплати єдиного внеску.

До реєстру страхувальників вносяться відповідні записи із зазначенням дати та причини зняття з обліку платника єдиного внеску.

Датою зняття з обліку платника єдиного внеску є дата внесення запису до реєстру страхувальників.

Закон України № 466: визначаємо перший звітний період з трансфертного ціноутворення за новими правилами

Законом України від 16 січня 2020 року № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (далі – Закон № 466) до Податкового кодексу України (далі – ПКУ) внесено зміни, зокрема до п.п. 39.4.2 п. 39.4 ст. 39 ПКУ, яким встановлено, що платники податків, які у звітному році здійснювали контрольовані операції, зобов'язані подавати до **1 жовтня року**, що настає за звітним, звіт про контрольовані операції та повідомлення про участь у міжнародній групі компаній.

Повідомлення про участь в міжнародній групі компаній подається центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронні довірчі послуги»

Інформація, яку має містити повідомлення про участь у міжнародній групі компаній, встановлена п.п. 39.4.2.2 пп. 39.4.2 п. 39.4 ст. 39 ПКУ.

Нагадуємо, що відповідно до п. 53 підрозділу 10 розділу XX ПКУ норми п. 39.4 ст. 39 ПКУ щодо подання платниками податків повідомлення про участь у міжнародній групі компаній – вперше застосовуються у 2021 році за 2020 рік.

Таким чином, за 2020 рік у разі здійснення контрольованих операцій разом із звітом про контрольовані операції подається повідомлення про участь у міжнародній групі компаній.

Що стосується подання глобальної документації (мастер-файлу), то відповідно до п.п. 39.4.9 п. 39.4 ст. 39 ПКУ центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, має право надіслати запит з вимогою надати глобальну документацію з трансфертного ціноутворення (майстер-файл) платнику податків, що входить до складу міжнародної групи компаній, якщо сукупний консолідований дохід міжнародної групи компаній за фінансовий рік, що передує звітному року, розрахований згідно зі стандартами бухгалтерського обліку, які застосовує материнська компанія міжнародної групи компаній, дорівнює або перевищує еквівалент 50 мільйонів євро.

Запит на подання глобальної документації (майстер-файла) може бути направлений не раніше дванадцяти місяців і не пізніше тридцяти шести місяців з дати закінчення фінансового року, встановленого міжнародною групою компаній, до якої належить такий платник податків, а у разі відсутності відомостей про встановлений міжнародною групою компаній фінансовий рік – не раніше дванадцяти місяців і не пізніше тридцяти шести місяців після закінчення звітного року.

Глобальна документація з трансфертного ціноутворення (майстер-файл) має бути надана платником податків до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, протягом 90 календарних днів з дня отримання запиту.

Якщо в Україні зареєстровані два та більше платників податків, що входять до складу однієї і тієї ж міжнародної групи компаній, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, направляє запит про надання глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файла) лише одному з таких платників податків за своїм вибором (п.п. 39.4.7 п. 39.4 ст. 39 ПКУ).

Відповідно до п. 53 підрозділу 10 розділу XX ПКУ вперше запити контролюючих органів до платників податків про подання глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу) застосовуються щодо фінансового року, який закінчується у 2021 році.

Операції з постачання на митній території України послуг, пов'язаних з рухомим майном, підлягають оподаткуванню ПДВ

Нагадуємо, що п.п. «б» п. 185.1 ст. 185 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) визначено, що об'єктом оподаткування ПДВ є операції платників ПДВ з постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до ст. 186 ПКУ.

Місцем постачання послуг є місце реєстрації постачальника, крім операцій, зазначених у пунктах 186.2 і 186.3 ст. 186 ПКУ (п. 186.4 ст. 186 ПКУ).

Згідно з п.п. 186.2.1 п. 186.2 ст. 186 ПКУ місцем постачання послуг, пов'язаних з рухомим майном, є місце фактичного постачання таких послуг, а саме:

- а) послуг, що є допоміжними у транспортній діяльності: навантаження, розвантаження, перевантаження, складська обробка товарів та інші аналогічні види послуг;
- б) послуг із проведення експертизи та оцінки рухомого майна;
- в) послуг, пов'язаних із перевезенням пасажирів та вантажів, у тому числі з постачанням продовольчих продуктів і напоїв, призначених для споживання;
- г) послуг із виконання ремонтних робіт і послуг із переробки сировини, а також інших робіт і послуг, що пов'язані з рухомим майном

Якщо платником ПДВ постачання послуг, пов'язаних з рухомим майном, здійснюється на митній території України, то такі послуги підлягають оподаткуванню ПДВ на загальних підставах за основною ставкою, а у разі, постачання даних послуг за межами митної території України – такі послуги не підпадають під об'єкт оподаткування ПДВ.

Закон України № 466: нагадування для платників рентної плати

Законом України від 16 січня 2020 року № 466-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (далі – Закон № 466) до Податкового кодексу України (далі – ПКУ) внесено зміни, зокрема є частині справляння рентної плати.

Законом № 466 внесено зміни щодо критеріїв застосування ставок рентної плати (п. 252.20 ст. 252 ПКУ), а також коригуючих коефіцієнтів до них та їх розміру (п. 252.22 ст. 252 ПКУ).

Базовим звітним (податковим) періодом для Рентної плати є календарний квартал (п. 257.1 ст. 257 ПКУ).

Враховуючи викладене вище, декларування податкових зобов'язань з рентної плати за II квартал 2020 року необхідно було здійснювати шляхом складання окремих додатків 1 до податкової декларації з рентної плати, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 17.08.2015 № 719 із змінами, у яких сума податкових зобов'язань з рентної плати за кожним відповідним видом товарної продукції обчислюється:

- ▶ за період з 01.04.2020 по 22.05.2020 – за обсяг товарної продукції видобутої за такий період із застосуванням ставок рентної плати та коефіцієнтів до них, що діяли до набрання чинності Законом № 466;
- ▶ за період з 23.05.2020 по 30.06.2020 – за обсяг товарної продукції видобутої за такий період із застосуванням ставок рентної плати та коефіцієнтів до них, що визначені Законом № 466.